

ikke disse Obligationer, der i Henhold til særlig Lovhjemmel ere fritagne for at søge Rentebevilling. I øvrigt kan jeg paa mine Partifællers og egne Vegne paa det bedste anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Hey: Da vi i afvigte Samling drøftede den senere vedtagne Stempellov, fremsatte jeg den Tanke, at man skulde ogsaa søge at komme bort fra det Omsvøb, der er forbundet med Erhvervelse af de Rentebevillinger, hvorom her er Tale, og da Tanken fandt Tilslutning ogsaa i Udvalget angaaende Stempelovforslaget, resulterede dette i en Bemærkning, som nu findes i Stempelovens § 90. Den forudsætter Frigivelse af Rentefoden og fastsætter, at saafremt dette sker, skulle Panteobligationer i fast Ejendom til højere Rente end 4 pCt. forsynes med et Tillægsstempel, der anbringes paa den paagældende Obligation og beregnes efter $\frac{1}{2}$ pro mille af Gældens Beløb, dog i intet Tilfælde med et mindre Beløb end 1 Krone og ikke over 5 Kroner. Men denne Bestemmelse maa siges at være en Løfteparagraf, idet den forudsætter, at Regeringen vil fremsætte et Lovforslag om Rentens Frigivelse. Nu hørte jeg, at den højtærede Indenrigsminister vilde nære Betænkelighed derved, og jeg vil altsaa kunne gaa ud fra, at det kan have lange Udsigter, inden denne Løfteparagraf i Stempeloven bliver opfyldt. Men for mig er det det vigtigste at faa dette Forhold ændret og dette Omsvøb ophævet. Jeg erkender, at samtidig med dette Ønske paavirkedes Bestemmelsen i Stempelovens § 90 ogsaa af Ønsket om at skaffe Statskassen forøgede Indtægter, og Gennemførelsen af den Sats, som blev sat ind om et Stempel til $\frac{1}{2}$ pro mille, Minimum 1 Kr., Maksimum 5 Kr., vilde utvivlsomt i det mindste have fordoblet Statens Indtægter paa dette Omraade til nogen Glæde for Staten og meget ringe Gene for de paagældende, som skulde betale, idet de bleve fritagne for dette Omsvøb og Ulejlighed og undertiden direkte Udgift, idet det er oplyst, at det særdeles ofte er Tilfældet, at de paagældende maa betale en Sagfører for at skrive Ansøgningen om denne Tilladelse, som er saa grumme let at faa. Jeg vil tro, at naar man ønsker at undgaa alle disse Omsvøb, skal man gaa den Vej, der er anvist ved dette Lovforslag. Jeg vil altsaa ogsaa gerne anbefale det, men da de ærede to foregaaende Talere have antydet en Udvalgsbehandling og motiveret den særdeles vel, vil jeg ogsaa gerne i et saadant Udvalg have drøftet det Spørgsmaal, om man

ikke skulde benytte Lejligheden til at optage den omtalte Bestemmelse fra Stempeloven og i Stedet for den foreslaaede Takst fastsætte det, som den samlede Rigsdag har vedtaget, nemlig en Takst for de nævnte Obligationer af $\frac{1}{2}$ pro mille, Minimum 1 Kr., Maksimum 5 Kr. Man slaar da to Fluor med eet Smæk, skaffer Folk fri for Vanskeligheder og skaffer Statskassen, der som bekendt ikke har Raad til at afgive mere end højst nødvendigt, en forøget Indtægt, som er ganske sikker. I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget, idet jeg haaber, at det snart maa blive gennemført.

Jørgen Berthelsen: Jeg tror, at Forslagsstilleren i det andet Ting ved sine Udtalelser i Folketingstidenden Sp. 2363 er gaaet ud fra en noget fejl Opfattelse, idet der er adskillige Obligationer, med Hensyn til hvilke en Rentebevilling er nødvendig, der ikke blive tinglæste. Ved Salg af Ejendomme, i hvilke et Pengeinstitut har Panteobligationer, er det meget almindeligt, at Køberen overtager den i Ejendommen indestaaende Prioritet, uden at der straks udstedes en ny Obligation, idet han blot giver en Paategning paa den gamle. Med Hensyn til denne Paategning mener jeg, at det er nødvendigt at søge Rentebevilling, idet jeg gaar ud fra, at Rentebevillingerne maa betragtes som personlige, kun gældende den, der har faaet dem. Men den Slags Paategninger blive jo ikke tinglæste, idet baade Sælger og Køber i en vis Forstand komme til at staa begge to som hæftende for Panteobligationen. Forslagsstilleren i det andet Ting gaar imidlertid i sine Udtalelser Sp. 2363 ud fra, at der altid sker Tinglæsning. Det, mener jeg, er en fejl Opfattelse, og jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom paa, at der vist adskillige Gange udfærdiges Rentebevillinger, uden at Tinglæsning finder Sted.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Det glæder mig, at Tanken i dette Lovforslag i sin Almindelighed har vundet Tilslutning. Deri ligger der jo et Vidnesbyrd om, at jeg har Lov til at gøre mig Haab om, at det kan gennemføres. Naar det ærede 3die Medlem fra 5te Kreds (Oluf Jensen) med Rette gjorde opmærksom paa det Arbejde, der er forbundet med at indsamle det statistiske Materiale, kan jeg dertil sige, at det kan Ministeriet nok rent administrativt tage bort. Maa jeg her gøre den Sidebemærkning — det er jo ikke noget stort Spørgsmaal —, at jeg ikke tror, at dette statistiske Materiale er meget værd